

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebueta

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRESA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 123 - Imprempta, 2,293

ANY IX NUM. 2.544

BARCELONA, DIMECRES 21 DE FEBRER DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

OSTRES

GARANTEIX SES CONDICIONS SANITARIES, TANT PER SA CALITAT COM PER SA PROCEDENCIA, LES QUE EXPEN
La Ostrícola Marennaise
Banyes Naus, núm 9. - Telèfon núm. 2,785
ÚNIC DIPÓSIT DE VENDA A L'ENGROS A BARCELONA

Exigir en tots els Restaurants y Expendidurios que siguin d'aquesta casa
Recepció diària a les deu del matí y a les set de la tarda

El servicio militar en España

Obra de gran utilitat, que conté un preàmbul sobre'l servei militar; el text de la Llei vigent, comentada y concordada amb la de 1886; les instruccions provisionals para l'aplicació de la Llei; disposicions complementaries de lleis anteriors; un extens sumari alfabètic; formularis adaptats a la nova Llei y legislació comparada en materia de servei militar; per
Miguel Barberá
Abogado de l'Institut de l'Educació de Barcelona
Rómulo S. Rocamora
Mestre superior y advocat

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ÚLTIMS DIES

DE LA

GRAN EXPOSICIO Y VENDA

DE

GENRES BLANCS

- Roba blanca confeccionada pera senyora y nena
- Llenols - Jocs de taula
- Estors - Visillos - Madapolans - Pesses de tela
- Mocadors - Cosets - Brodats
- Puntes - Bates - Bruses - Matinés - Tovallols
- Panyos cuina - Devantals cambrera
- Corbates - Camises - Colls - Punys, etc.

Preus considerablement reduïts
durant els dies d'exposició

Básculas-Caixas Pibernat

per a Cabals Avinyó, 8-10

Un deute a pagar Per la memoria den Soler y Rovirosa

L'amic Apol·lí Mesires en l'ensà l'idea y aquesta ha sigut molt ben acollida. Aquí s'ha glorificat ja a dos dels elements que contribuïren a la naixença y a la creixença del Teatre Català. Els uns, els autors, tenen l'ur monument en l'estatua del Frederic Soler, dotada si volen, però estatua que dirà a les vinentes generacions el nom y la gloria del que fou el primer puntal del nostre teatre. Els altres, els actors, aquells benemèrits actors que encara han alcançat algunes de les generacions arribades a plenitud, han trobat la llur glorificació en la persona del més complet de tots, en Fontova, que té en el Parc el seu bust perpetuador del seu nom y de la seva fama. Mancava glorificar un dels elements artístics que contribuïren a fer la grandesa d'un teatre: el pintor que li donà l'ambient exterior, l'home que amb els seus pinzells evocava el monument de l'escenari dels grans moments de la vida dels grans artistes de la natura y de l'home.

De tots aquests elements, com deia molt bé l'Apol·lí Mesires, els dos que més mereixen aquesta glorificació externa, la glorificació del monument que recordi llur nom y llur obra a les generacions futures, són els actors y els escenògrafs. Ni els uns ni els altres deixen res darrera d'ells. Mort l'actor, no hi ha manera de comprovar si realment el seu treball d'interpretació tenia el valor artístic que li donaven els seus contemporanis. Y si un monument no fa de la seva fama, a poc a poc el seu nom va esborrant de la memoria de la gent, fins que no'n queda rastre. Qui's recorda com se deien els actors que estrenaren les obres de Shakespeare, y contribuïren a fer-les triomfar en la seva època?

Cosa semblant li passa a l'escenògraf. Ell deixa les seves decoracions. Mes, de totes les obres pictòriques, són les més aviat destruïdes. Plegades y desplegades a cada instant, tracades de revés en el tràgic dels escenaris, el color s'esborra depressa, y al cap de poc temps, set o vuit anys tot lo més, han de fer cap forosament a un drapaire. Y no es ben trist això? No es ben trist que de l'artista que li dona les deli-

cies de dues o tres generacions de públic, donantnos grans visions de bellesa, no'n quedi res després de pocs anys d'haver-les endut de la vida aquella que no perdona cosa nada? No es ben trist que pugui esborrar de totes les memories, perquè no queda res de la seva obra que'l pugui fer present, fins el nom de l'artista que contribuï a donar un teatre y a enlairar el nivell artístic de la seva època amb les seves pintures?

Això no es just y l'Apol·lí Mesires ha tingut una bona inspiració al recordar-nos el deute que tenim amb els escenògrafs que posaren els fonaments del Teatre Català, junt amb els autors y els que encarnaven les creacions de llur fantasia. Y el nom l'ensà pel poeta es el més indicatiu para aquesta justa glorificació. De tots els escenògrafs de la seva època, en Soler y Rovirosa fou el més gran, el més pintor, el més artista. Qui no recorda alguna de les seves decoracions esplendides? Y l'obra de pintor den Soler y Rovirosa fou no més una part de la seva obra. En Soler y Rovirosa, home d'un gust depurat, d'una solida cultura, era el conseller de tota la gent de teatre, actors, autors y empreses. Ell atenuava, ell depurava, ell refinava lo que l'influència de l'època podia posar de massa excessiu en les obres y en la manera d'interpretar-les.

Tot això bé mereix que's perpetui d'alguna manera. Es un deute que tenim y hem de pagar-lo. En el nostre Parc hi ha d'haver un recó, ont, per entre les fulles dels arbres, la cara pensativa y amable den Soler y Rovirosa surti a recordarnos que si el Teatre Català nasqué y pogué viure gràcies als Solers y als Fontoves, també una gran part del seu èxit fou deguda als homes que saberen fer-lo moure en un ambient de grandiositat y de bellesa amb les llurs creacions escenogràfiques.

J. POUS Y PAGES

SOCIETAT CATALANA D'EDICIONS
S'avis a suscriptors que's repartirà la present setmana el tercer volum corresponent al segon semestre de 1911, y poc després el primer del semestre actual.

ECOS

MIRANT en ple carrer com s'arrossegava al Carnestoltes, pensaven que estan molt aprop els dies de que's renovi, esdevinent cosa ben substancialment distinta de lo que avui representa. Passen els mascarons tradicionals, ben dignes de que sobre ells carregui la policia, amb raó més justa que contra un grup de manifestants; desfilen les carres lamentables que acudeixen a la rua; s'obre pas als incomptables «Pierrots» y a les mil disfresses que fan de sacerdots de Momus. La gent, les veu indiferent y mai el cap se gira curiosos. Empré els vianants se deturen, fan rotllos, mitgrien y tornen a marxar amb ginyotes de complacencia. Quan veiem això, es senyal de que una criatura passa disfressada, y de que contra tots els sentimentalismes d'alguns escriptors, la comica miniatura produeix un tendre content, una efusiva simpatia. Y això en els balls y en el carrer y en les cases.

L'infantisme ha vengut a la perversitat, contra tot lo que'l Carnaval representa, anant en els ulls darrera d'un infant emmascarat, més que d'una dona impudicament habilitada. Això den Carnestoltes, es cosa de criatures—comensem a dir. Tant cert resulta aquesta afirmació, que fins els que van a la rua, l'ensant desmentint serpentes y coneflits, no neguen que's senten una mica coïbits, com si tinguessin consciencia de que malgrat l'esser fills de bona familia, fan de comparses en un espectacle de carrer. Y és que l'ànima del Carnaval ha estat morta per la Democracia, que ha repartit equitativament la llibertat en els dies tots de l'any, lliberant de l'esclavatge tradicional del Carnestoltes. Les tiranies crearen els carnavales sagants, bàquics y llibertins. La Democracia ha arribat fins a treure de les cares les carretes. Però com que la Tradició té una autoritat indestructible, distressen als nens para regosig propi, deixant que's darrers valors socials corquin en la disfressa un plaer groller y brut com les seves obres.

Temps a venir el Carnaval serà para's infants. Desapareixeran les disfresses dels majors d'edat y d'estulticia y semblarà'l Carnestoltes, un Carnestoltes del regne de Liliput. Aleshores, en lloc d'unes jornades llibertines y furientes, seran d'una calma tendra, sentimental y casolana. Les families portaran orgullosos els nens disfressats, para vanitat de la casa y enveja del veínat y serà aquell dia tan sagrat para la familia, com aquell en que les pobres criatures fan la primera comú.

Llegidor que desconfies de aquest pronòstic, fixat en els rotllos que a cada pas se formen quan passa un nen vestit senzillament de tinent o de pagés y fixat també, en les bullangues nocturnes de les Rambles, les disfresses majors d'edat no poden anar impuntament per les Rambles. Els grups esvaloten, tothom crida, s'aixeca algun garrot, la policia intervé y al cap d'uns moments, el senyor Bravo, el senyor Tressols, el senyor Carbonell, el senyor X, format la guarda entorn d'algunes equívokes disfresses, com si desfilassin alts poders de l'Estat.

TOT SOVINT ens arriben de l'extranger notes dels èxits que fan triomfar la carrera artística del nostre compatriota l'Aleixandre Ribó.

No fa gaires setmanes era'l públic més «commaisseur» de París qui en els Concerts Lamoureux aclamava al nostre pianista després d'una execució genial del «Concerto» amb acompanyament d'orquestra de Rimsky-Korsakoff.

Poc temps després l'élite de la societat cosmopolita que anyalment se troba reunida en els célebres concerts del Gran Casino de Monte-Carlo, ovacionava an en Ribó com a un dels primers artistes del món.

Avui, altra vegada de París, ens arriben els ecos d'un altre èxits del nostre país, és, en un gran festival que ha tingut lloc en el Teatre Sarah-Bernhardt, ha interpretat en mitg d'un entusiasme delirant la «Fantasia hongaresa», de Liszt acompanyat per la famosa Banda de la Guardia Republicana.

Heusquí encara un altre artista català qui en pocs anys y pel seu sol estors ha assolit un dels primers llocs dintre de l'art musical europeu.

Notes politiques

El radical
«El Progreso» d'ahir inserta una convocatòria firmada per «La Secretaría local», cridant en nom den Lerroux a una reunió importantíssima a tots els presidents de societats, para el 22 del corrent.

El candidat radical per Castellterçol
La gaceta lerrouxista surt dient una pila de penjaments contra el nostre diari, perquè donarem la nova — no inventada, com diu despreciosament, sinó tretinada d'un confrare — de que'l senyor Gaspar, «Pierrot», candidat per Castellterçol, se retiraria de la lluita abans del dia senyalat para l'elecció. Y així, que no pensa retirar-se ni cosa que s'hi assembli. Que consti així y més endavant ja'n parlarem.

Respecte a les paraules grosses que's de-

dica, no val la pena de parlar-ne. Li coneixem la manera d'escriure y no podem tenir la pretensió de que canvi. No més ens interessa dir que aquí no s'inventa res ni's vol protegir a ningú en la lluita empenyada a Castellterçol. No tingui en aquest punt el diari del carrer de Ponent, com la teta del carrer d'Escudellers, la mania persecutoria, si no vol fer el ridícul, ni treigui el seu peculiar léxic de bugadera para comentar una senzilla nota d'informació.

El senyor Martorell
Avui ha d'anar a Lleida el president de la Joventut Federal Nacionalista Republicana don Oriol Martorell, para declarar en el procés que instrueix l'autoritat militar sobre suposats conceptes dits en el miting inaugural de la Joventut d'aquella ciutat.

Centre Nacionalista Republicà del Districte IV
El prop-venent dissabte, dia 24, don Trinidad Monegal inaugurarà el cicle de conferencies organitzat pel C. N. R. del districte IV, desenvolupant el tema «Els aventurers y l'actualitat política». La reconeguda autoritat del conferenciant y l'interès palpitant del tema anunciat, fan esperar que la concurrencia en aital acte serà nombrosa, contribuint a l'èxit inaugural de tant important cicle.

Lo de la reversió dels tramvies

Demà dijous, a les deu de la vetlla, tindrà lloc a l'Ateneu Barcelonès la reunió magna d'entitats polítiques de tots matissos, obres, econòmiques, etc., que essent contraris a l'allargament del pla de la reversió dels tramvies d'aquesta ciutat, desitgin exteriorisar llur protesta contra l'acord pres per l'Ajuntament en aquest assumpte.

Y essent el desig de la Comissió organitzadora invitar a totes les societats, ho ha fet per medi de circular a cada una d'elles; mes si per oblit involuntari algunes han deixat de rebre-la poden considerarse invitades.

Elis joves de la «Lliga»

S'ha comentat aquests dies, entre's elements intel·lectuals de nostra ciutat, les baixes que ha sofert en el seu cos de redacció la revista «Cataluña», portaveu del jovent intel·lectual de la Lliga. Dites baixes s'han fet públiques d'una manera dissimulada, sens dubte para no revelar estridencies. Es sabut que en la capçalera de dit periòdic hi ha un quadret amb els noms dels principals redactors de la revista. Doncs bé, de la llista n'han desaparegut en el darrer número de «Cataluña» els noms de don Josep M. Tallada, el conegut publicista y in-

ligent director del Museu Social de nostra ciutat, y de don F. Sans y Buigas, la competència del qual en qüestions municipals es reconeguda.

Ja fa temps que va desaparèixer també del quadret de «Cataluña» el nom del competent economista Miquel Vidal y Guardiola; potser aviat ne desapareguin d'altres.

A què són degudes totes aquestes baixes? Nosaltres, que coneixem bé als joves desorientats, feia temps que sabíem que no s'hi trobaven bé en l'ambient de sagristia que s'ha censuriat de la revista «Cataluña».

COMENTARIS

Declaracions oportunes

El nou alcalde de Madrid ha fet declaracions relacionades amb la municipalització de la llum y dels tramvies de dita ciutat. Ha dit no sols que es adversari de l'aplaçament de la municipalització, sinó que en la mitja de les seves forces lluitarà contra els egoïsmes y contra les concupiscencies que venen alavorar a les industries privades y perjudicar a l'Ajuntament madrileny.

Aqueixes declaracions reclamen de nosaltres un comentari favorable, ja que a Barcelona els mateixos serveis de llum y de tramvies han constituït a l'Ajuntament anterior un acle de mala administració, fonamentalment prepalet y executat pel lerrouisme.

En el servei de llum, existeix un acord amb vicis de nul·litat, amb preu excessiu y amb bases deficientíssimes. En el servei de tramvies, tenim aplaçada per espai de trenta anys la reversió al Municipi y otorgades a les empreses privades compensacions irritants y escandaloses d'orde econòmic.

Es sobre tot lamentable y dolorós que siguin principalment homes titulats radicals y avençats, els que sacrificuen la finansa de la ciutat a l'egoïsme y al monopoli de empreses privades, y els que fan cas omís dels ideals municipalistes para convertir-se en defensors del statu quo.

A Barcelona el lerrouisme ha fundat escola de mala administració municipal, y ha fet proselitisme y deixebles fora de la seva ciutat. Ha fet tot lo possible per destruir els interessos de la finansa en els assumptes de l'aigua, de la llum, dels tramvies, de la creació de places, de l'aument del pressupost de gastos. Y per això ha merescut les més fortes censures de l'opinió pública, ha caigut en el més gran desprestigi, y se troba descalificat para la conciliencia ciutadana.

DOCUMENTS PARLAMENTARIS

La política naval d'Espanya

Interpel·lació de D. FRANCESC MACIÀ en la sessió del Congrés del 15 dels corrents

Vanitat ruinosa

El Sr. MACIÀ: Señor Presidente del Consejo de Ministros, por fin voy a explicar la interpelación que cuatro veces he anunciado y otras tantas se ha servido cortesmente aceptar y con la misma cortesía ha ido aplazando. Yo me doy cuenta de las razones por las que se ha aplazado tantas veces, porque supongo que S. S. tendrán la íntima convicción de que la política naval que S. S. abona y sigue es la que interesa a la Nación, es la conveniente a sus altos intereses, y por consiguiente, con los argumentos hijos del estudio de S. S. y con su soberana elocuencia, tenía de sobra para rebatir cuantos argumentos expusiera yo en esta Cámara.

Esto indica, desde luego, que mi interpelación se aplazaba precisamente porque S. S. creían que no tenía importancia alguna, porque había otros asuntos de más importancia, porque así responsabilidades de S. S. le obligaban a aplazarla.

Y digo esto porque S. S., con esa ironía fina que tiene por costumbre usar en la Cámara, y que para disimularla, merced a su gran talento, no tiene si quiera que cambiar la inflexión de la voz, dijo que yo iba a hacer revelaciones trascendentes, y para que S. S. no crea que estoy convencido de eso, he de manifestar que voy a explicar la política naval que he adquirido, merced a un estudio del asunto hecho con la sinceridad que me distingue, y no obstante saber, como sé, que no sólo carezco de elocuencia, sino hasta que tengo dificultad de expresión, porque trascendente, Sr. Canalejas, es que, a consecuencia de la orientación seguida por los dos partidos de la Restauración, vamos a una vana, ridícula y, sobre todo, peligrosa ostentación de fuerzas, la cual creo que demostrará; trascendente, Sr. Canalejas, es que estamos agotando el crédito de la Nación y que corra sangre generosa en Melilla a consecuencia de esa orientación, que vá, más que a otra cosa, en beneficio de una gran Polonia; trascendente es que la instrucción pública y las obras públicas están poco menos que paralizadas, y que no deis satisfacción a las ansias de la Nación por falta de fondos, debido también a esa orientación, y yo os he de demostrar que, efectivamente, por esa orientación, vosotros desatendáis la instrucción pública y las obras públicas y no atendáis a los clamores del proletariado, haciendo una obra de justicia social.

Yo tengo que manifestar, Sr. Presidente del Consejo, que no hablo en representación de ningún partido político ni de ningún grupo político, y si hay algún grupo o algún partido que acepte lo que voy a exponer me alegraré mucho; pero conste que estas declaraciones que yo voy a hacer no tienen relación con ningún grupo político, ni a ningún partido político se lo he consultado.

Tengo que decir además que, por razones que no me tiene que agradecer S. S., acaso no entraré en el fondo de la cuestión referente a la guerra de África.

No tiene que agradecerme S. S., lo digo porque habiendo aquí Diputados como el Sr. Llorens, que han seguido todas las fases de la campaña, porque al Sr. Llorens le permitieron que siguiese al ejército en

sus operaciones, y a mí no me lo permitieron cuando estuve en Melilla, porque era Diputado solidario (Rumores)—eso me dijo el gobernador militar de Melilla—, puesto que el Sr. Llorens ha seguido todas las operaciones, y por las relaciones que en Melilla ha dejado las sigue todavía, día por día, y momento por momento, espero a que él se decida a hacer esa interpelación, para que en todo caso intervinir yo en ella entonces.

Un presupuesto enorme

He de empezar por decir que yo entiendo que la política internacional de una Nación ha de ir íntimamente unida con la organización de la defensa nacional, y que las dos se han de mover sobre la base de la potencia económica de la Nación, porque si no, todo ello se derrumba y cae; y he de empezar por la política naval, he de empezar demostrando el error de la orientación que seguís. Pero antes tengo que hacer una observación: a mí lo que me interesa es que todo lo que yo diga esté comprobado con datos, porque así, para que vosotros me contestéis, será preciso que recolectéis esos datos que yo presento con otros datos, porque lo que es con palabras no se rechazan datos comprobados a consecuencia de un estudio.

Recuerdo que yo intervine varias veces en la discusión del proyecto de escuadra del dignísimo jefe del partido conservador, y cuando yo hice la observación de que todos los presupuestos de marina gastaban a razón de 500 pesetas por tonelada de buque que estaba en condiciones de eficiencia, un marino ilustre que estaba en el banco de la Comisión me dijo que no; y al decirle yo: ¡ojala hubiera una pizarra en el Congreso! me contestó, que eso desearía él también para demostrar el error en que yo estaba; y hoy voy a empezar, porque importa para lo que después he de decir, por demostrar que, en efecto, todas las Naciones del mundo tienen en sus presupuestos para entretenimiento y conservación de sus buques a razón de 500 pesetas por tonelada. Aquí tengo todos los datos de todas las Naciones hasta 1910, y de algunas hasta 1911 y 1912. No he de leerlos todos, solamente leeré alguno como ejemplo. La marina inglesa, calculando a razón de 500 pesetas por tonelada de su flota y a razón de 750 pesetas por flotillas, debería gastar 1.009 millones, y en efecto, en el presupuesto de 1910-11 consignó 1.015 millones, y en el de 1911-12, ha consignado 1.091 millones.

A mí lo que me interesa demostrar ahora, y voy a demostrar al momento, es que con la orientación que seguís, vamos a un presupuesto de 166 millones para marina, y que la diferencia entre esa orientación y la que yo indicé ya cuando se trató del proyecto de ley presentado por el partido conservador, se llegaría a una economía de 113 millones anuales, que ya sabéis a lo que se podrían dedicar.

Cuando presenté el proyecto de ley el partido conservador, manifesté que, al cabo de veinte años, me parece, podríamos tener nueve acorazados con los buques auxiliares indispensables. Pues bien, suponiendo que nosotros tuviésemos además de eso nueve acorazados (celebre que está el Sr. Ministro

de Marina) los tres cruceros acorazados 6 tres acorazados rápidos que tienen todas las Marinas a razón aproximadamente de un acorazado rápido por tres acorazados, resultaría nueve acorazados, tres cruceros acorazados con sus escoltas necesarios para la explotación, y además los «destroyers» y los torpederos que se fijaban en aquel proyecto de ley, hoy le. Con todo esto vamos, y aquí presentaré yo los datos necesarios, a un presupuesto de Marina de 166 millones de pesetas.

Pues bien, si ahora emprendiésemos decididamente la construcción de sumergibles, de «destroyers» y de torpederos con objeto de tener asegurada la defensa de las costas, y no sólo la defensa de las costas, sino la integridad de nuestro territorio, entonces resultaría, como dije, una diferencia de 113 millones. Podrá decirme el Sr. Ministro de Marina que yo presento una solución, pero que esta solución no es la demostración de que mi solución sea la más favorable que la que presentáis vosotros, y a eso voy.

El valor dels navilis de guerra.-Els sumergibles

Voy a demostrar ahora que vuestra orientación no garantiza la integridad del territorio y que con la que yo presento está garantizada, y para eso tengo que dar unos ligeros detalles, porque no solamente mi discurso al Parlamento, sino al país, que es el que me interesa que tenga una opinión clara sobre este asunto.

Ya comprenderá el Sr. Ministro de Marina que al dar yo unos cuantos detalles respecto a esto, no me dirijo ni a S. S., a S. S. desde luego que no, ni al Parlamento; me dirijo al país, y me interesa hacerlo constar.

Los sumergibles. Todo el mundo sabe, se bre todo los que me escuchan, que el sumergible es un buque que no solamente se sumerge en parte, sino completamente, quedando invisible y completamente invisible, puesto que un suponiendo que se supiese donde está, ningún tiro puede alcanzarle, porque si la trayectoria es demasiado tendida, rebota, y si es demasiado fiente produce la explosión sin que alcance al submarino.

Hay dos clases de submarinos. Hoy se ha fijado ya la distinción entre submarino y sumergible: submarino es el que apenas tiene radio de acción, y sumergible el que tiene un gran radio de acción.

El sumergible que estando dentro del agua ve perfectamente lo que pasa al exterior por medio del periscopio, tiene dos cascos, uno para navegar en la superficie, otro para navegar debajo del agua, y entre esos dos cascos es en donde están los compartimentos estancos que le sirven para sumergirse. Cuando, por medio del periscopio, ve a un buque enemigo, se acerca a él y le dispara un torpedo a unos 400 metros de distancia, reduciéndolo a la impotencia y, a veces, incluso echándole a pique.

Como no tengo necesidad de dar más detalles a la Cámara, voy a referirme a la eficiencia de estos buques. Para ello me parece mejor sacar partido de lo que han dicho todos los que se han ocupado de este asunto, entre ellos algunos partidarios de los grandes buques.

Me interesa mucho leer lo que dice uno de los ponentes del presupuesto de Marina francés, entusiasta de los grandes acorazados que, al cabo de algún tiempo montó en un submarino, advirtiéndole todos los defectos que es capaz de producir.

Dice así: «Es preciso felicitarse de estas maniobras (escribe el autor en su «Vida Marítima» de 25 de Abril de 1900). Han demostrado en los mares estrechos y a la entrada de las radas y anclajes cuyos pasos estrechos son conocidos, que el submarino es un poderoso instrumento de guerra, difícil de descubrir y capaz de torpedear grandes embarcaciones antes de ser descubiertas.

Confieso que no creo en un éxito tan grande. Conmigo, la mayor parte de los oficiales que nunca han dirigido un submarino, los consideran hasta hoy juguetes de experiencia.

Creían que con contratorpederos y escuadras flotantes una fuerza naval podría protegerse contra sus ataques. Nos equivocáramos unos y otros, pues estas maniobras han demostrado lo contrario con pruebas decisivas. Por mi parte estoy encantado de que Francia no haya gastado inútilmente las decenas de millones que desde hace varios años consagra a la construcción de submarinos.

Para que veáis la diferencia que existe entre los antiguos submarinos y los que hoy se usan, os leeré el relato que hizo «La Papina»:

«Del 5 al 9 de Septiembre de 1909, el Rochefort a Cherbourg recalando en Brest, de donde volvió a Rochefort directamente sin recalar.

Partió enseguida de este puerto el 28 de Septiembre para Orán, adonde llegó el 4 de Octubre, recorriendo un arduo de 1.200 millas geográficas en sesenta días, en pocas y con tiempo duro. De Orán hizo ruta a Biceria adonde llegó el 12 de Octubre, habiendo así cubierto 1.700 millas.

Vea S. S., Sr. Ministro de Marina, la opinión de un viceministro francés:

«El almirante Fournier dice: «En los numerosos ejercicios a que he asistido y de los que he tenido conocimiento, la proporción de alcanzar a un sumergible la posición del lanzamiento para torpedear un buque sin ser apercebido por su adversario, es de 80 por 100 en las operaciones de bombardeo, de bloqueo estrecho, de desembarco de tropas y en las emboscadas.

Muy recientemente, en el caso de un bloque realizado durante los ejercicios de defensa del puerto de Lorient, los sumergibles y submarinos obtuvieron éxito en más de 40 ataques contra los barcos bloqueadores de la escuadra del Norte.

En otro ejercicio los sumergibles «Pluviose» y «Ventose», tipo Laubeuf, y «Esmeraldas», tipo Mangas, salidos de Lorient, bloquearon durante tres días y tres noches el puerto de Cherbourg, obteniendo éxito en 12 ataques durante sus tentativas de entrada de 6 de «Atica».

Pero a mí lo que me interesa es mostraros, a vosotros que sois entusiastas de Inglaterra, el proceso que ha seguido allí la construcción de los sumergibles, porque es curioso. El primer Lord del Almirantazgo decía el año 1899: «La idea de la navegación submarina, es una idea enfermiza, no hay que tener en cuenta los submarinos en una guerra naval».

Interpelado segunda vez, dice: «El Almirantazgo sigue con atención las investigaciones de las otras Naciones, pero continuando en no querer submarinos para Inglaterra, se preocupa solamente de los medios prácticos de protegerse contra ellos.

En la sesión de 13 de Mayo de 1900 manifesté: «El submarino es el arma de las Potencias pobres». Lord Arnold Foster, que pronto iba a ocupar el primer puesto, dice: «Si el primer Lord hubiese declarado que no se podían construir submarinos, puesto

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

*L'unificació d'hores en el ram d'estampats,
aprestos y demás acabats en pessas*

Semblava arreglat el conflicte que dies des-

prements, respecte dels obrers i patrons d'aquest ram, i no era més que ajornat. Lo que és en aquest problema no's presentà amb el caràcter amb que s'anunciava. S'havia dit que'ls obrers anaven a manifestar la vaga general del ram, en demanda de les nou hores, en demanant que en part. De tot això no és cert més que la jornada de nou hores, que de temps lluny treballen la majoria de tallers i fàbriques, contra una minoria que no treballen onze.

Aquesta situació que feia ja uns vint o nou anys que's perllongava, en perjudici de obrers i patrons que'n tenien les conseqüències, sembla que va a tenir fi.

Aquests son al menys, els propòsits dels obrers, que no volen acceptar aquesta diferència en la duració de la jornada, diferència que no's hauria de acceptar.

Per la nostra part i amb tota imparcialitat hem de dir que creiem que en aquesta comarca hi ha moltes altres qüestions els obrers tenen raó que's sobre. Hem escoltat les seues raons i ens hem convençut. No volem com se sol demostrar la necessitat de que en un mateix ram i unes mateixes especialitats com són: acabats en blanc, acabats en teixits (batalla) i acabats en tint, hi hagi fàbriques que treballin nou hores i fàbriques que'n treballin onze. No mancaran solismes per defensar això, però creiem difícil que

Elts obrers n'estan tant convensuts de la raó de la seva actitud que's preparen a lluitar àrdidament amb fe de vèncer. Ara per ara ja han presentat la qüestió a la casa Bavy y Martí y com no se'ls ha atés, s'han declarat en vaga.

Per cert que, respecte aquesta casa y a les que puguin venir, perquè ereim

desgraciadament, corrent vents d'intransigència, seria convenient que'l governador senyor Portela augmentés i donés ordres series als seus subordinats, car segons els obrers, en aquest taller en vaga l'inspector de policia senyor Mercé se dedica a recrutar esquirols, com altres policies o guardes de seguretat ja ho feren en la casa Baixaran.

No es precisament dues esquirols pels tallers com s'acben les vagues.

La Societat d'Estampadors Cilindriques x

«Apreladors, no's deturará davant d'aquests obstacles. Coneixem el temps sociatari dels homes que la dirigeixen. Y bona prova de lo que diem es que ahir s'enviá a tots els patrons un B. L. M. que diu:

B. L. M.

las once horas, por encontrar ilógico y fuera de razón que unos trabajen más que otros. Aprovechando esta oportunidad, el presidente, José Roca, en nombre de la Junta, presenta á usted el testimonio de su consideración más distinguida.

Barcelona, febrero de 1912.»

Junt amb aquest B. L. M. han sigut presentades al patró Francisco Combès, que treballa onze hores, unes bases de treball, pera que les contesti el divendres de la present setmana.

Com els ànims estant encara força excitats per lo de les festes, no pot prevenirse lo

que succeirà. Però si domina l'intransigència, segurament res de bó.

Tindrem al corrent als nostres llegidors d'aquesta important qüestió que sembla durà moltes perturbacions.

Per Ca la Cmtat se diu...

Que n'hi ha dit que'l senyor Lluç ha ingressat al casino del carrer del Vidre.

Anem a pams: en Lluç ni es dintre ni es fora. S'espera a la porta.

L'audit regidor es dels que més va molestarse per la confecció del cartipàs municipal del Lerroux; sobre tot per allò de que un home, perfecte desconegut com en Muñoz, regidor pel districte segon, sigues nomenat finent d'aralde, mentres ell, també regidor pel mateix districte, se quedava a

Y així quan en Lladó y els seus varen
fundar el casino del carrer del Vidre, ja
en Lluch li va faltar temps per fer-se sumir
a les llistes de socis.

Peró heus aquí que l'Emperador agafa el
fuet y menassa amb
pegar fort y aleshores
en Lluch, enfur-
regadat al carrer del

En Lúch envia un recader al carrer
Vidre, preguntant: que'l donguina de baixa
perquè no està per compromisos.
Es un home fort en Lúch.

(8)

Que l'héroe de la purga, arribat de Ma-

dríid y tantost refet dels seus éxits portamentaris, está disposat a cancejar el partit. Diuen que en Lerroux no s'hi afeveix y que en representació seva ho farà el egallego.

Sempre se'n veuen de noves.

Que tingui de ser precisament el egalle

go e el qui surti a defensar la qualifera p
carria y nominal dels Mir y Serrallana. Ell
qui creia que se'ls havia d'arrossegar!

Nosaltres proposem una manera d'arre
glar aquesta lluita que ja devé enutjosa. Y
es que's nomeni la classica, tradicional y
imprecindible comissió composta dels Pich,
Bis, i...
Bis, i...

del gallego y den Vila del klost, a
de secretari en Torner, y la qual donarà di-
clamen an en Lerroux, qui, naturalment, fa-
rà després lo que li dongui la gana.
Y amb aquelles humanes que informen,
la cosa s'arrega. A l'hospici!

Que tothom espera amb candeletes l'interpel·lació den Soriano.

Hi ha qui vol intervenirhi y demanar explicacions sobre lo que s'hagin fet de les pessetes que's volaren pera «estrenes» als emplaçes de construcció.

Y que la cosa porta eua ho demostrat
carta següent que hem rebut a la redac-
ció.

«Sr. Director d'EL POBLE CATALA.
Muy señor mio y de mi mayor considera-
ción: Le agradeceré infinito se sirva inser-
ción en el periódico que tu

Reina gran descontento entre los empleados de Consumos acerca la desidia de nues-

Avui al vespre donarà una sessió íntima de presentació en el local de l'Orfeó Català el Quartet Renaiçement compost pels músics J. Toldrà, J. Recasens, Lluís Sínchez y Antoni Planas. Executaran el "Quartet en sol" d'Haydn, el "Quartet en la" de Beethoven i el seu re menor (títol "La mort i la Noia") de Schubert.

Queden invitats a la sessió els socis de l'Orfeó Català.

L'Administració del Palau de la Música Catalana ens prega fem públic que des dels col·lectius n'oden recollir-les abundantment encara.

FILLS DE F. MAS SARDA
RAMBLA DEL CENTRE, 29. - BARCELONA

Negociem el cupó número 1 dels Títuls Regants de l'Ebre, a 10 pessetes un, lliure d'impost.

L'audit regidor es dels que més va molestarse per la confecció del cartipàs municipal del Lerroux; sobre tot per allò de que un home, perfecte desconegut com en Muñoz, regidor pel districte segon, sigues nomenat finent d'aralde, mentres ell, també regidor pel mateix districte, se quedava a

En Lúch envia un recader al carrer
Vidre, preguntant: que'l donguina de baixa
perquè no està per compromisos.
Es un home fort en Lúch.

(8)

Que l'héroe de la purga, arribat de Ma-

go e el qui surti a defensar la qualifera p
carria y nominal dels Mir y Serrallana. Ell
qui creia que se'ls havia d'arrossegar!

Nosaltres proposem una manera d'arre
glar aquesta lluita que ja devé enutjosa. Y
es que's nomeni la classica, tradicional y
imprecindible comissió composta dels Pich,
Bis, i...
Bis, i...

Que tothom espera amb candeletes l'interpel·lació den Soriano.

Hi ha qui vol intervenirhi y demanar explicacions sobre lo que s'hagin fet de les pessetes que's volaren pera «estrenes» als emplaçats de consue...

Reina gran descontento entre los empleados de Consumos acerca la desidia de nues-

tres edifes,
quis por a
que según
capto de a
Beparrio que
Navidad. E
nicipio? Es
el Consisto
los poquitos
esclaves?
de estos pi
char los 3
mente pro
ó es que
empleados?
aplican m
dos huerfa
reprochaza
cantidad o
ellos perder
llando por
Barcelona
Muray.»

Donces, a
ses bouiqu

HON

La comi
dor Llore
cular:

«Molt se
guit al con
rics y d'e
ha mogut
del Parc e
que ja hi
No hem
den Llore
xat ocasió
tres obres,
tant es an
sos article
ferse la l
terteri. Co
timat ent
sosp, de n
als que
moments,
són mostr
amb ell
lencia fia
gut per e

Col rem
montimen
tres grans
torial del
renen: es
lencia.

No dub
té, pregun
cipió el
y pedesta
poeta y a
tra llengu

Barcelon
la Comissi

Les sus
ria d'Alve
y a la el

Suscripc
sors; Fre
gar, 25;
qursa y
da, 25; J
y Campa
Ruera y
ric Badi

INF

BA

Ambat
a la Bib
hula en
nació, es
pena pod
ó es questi
güt s'ha a
verses co
falleix, m
lla solen
pugui fàc
quant hi
matèria.

Dina B
gratull, l
tots els c
liniers.

—Exposic
sembre
portació

L'Unió
legi prov
tractor d
chess, fa
tallera,
gía a un
lloc el d
la nit, al
de Pome

Podem
tots els
ho hagin
no have
hab el se

—Molt
tar per
lidades p
ciones y
y Ca, es
lat, núm
l'error e
consultat
millora,
sistemes
brós per
listes en
a que hi
projectes
tal dels
obres, y
de consi
sonyors
Societat,
de habít
ques, pe
carrils,»

El pre
du Feu
del vesp
tar una
altre pe

M. An
ció soci
nari a p
en ed p

ESPECTACLES

Teatre Circo Barcelonès

GRAN CINEMATOGRAF
Avui, dimecres de Cendra, a les tres tardes, sessió popular. Entrada a platea, 30 cèntims; segon pis, 10 cèntims; a les sis tardes i nou nit, sessió especial, entrada a platea, 40 cèntims; segon pis, 15, 20 pel·lícules, 20, de rigorosa estratègia, entre elles, les de gran èxit, **LOS AMANTES DE TERUEL**.
LA VOZ DE LA SELVA
AL PRECIO DE SU PROPIA SANGRE
ULTIMOS DIAS DE ROBESPIERRE
EL OLVIDO DEL PASADO
Demà, dijous, estratègia.
PARIS Y SUS PELIGROS (500 metres)

INFIDELIDAD (500 metres)

PARIS Y SUS PELIGROS (500 metres)

TEATRE ROMEA

Compañia còmic-dramàtica de l'eminent primer actor

RICARD CALVO

primera actriu

RAFAELA ABADIA

Avui, dimecres de Cendra, tarde, a les quatre, la grandiosa obra de Shakespeare,

HAMLET

Nit, a un quart de deu, dues precioses comedies,

García del Castañar

y

El desdén con el desdén

Dijous, tarde, «El castigo sin venganza» y «El flechazo».—Nit, «Josefina» y «De la raza».—Divendres, «El zapatero y el rey».—Dimecres, tarde, «Don Alvaro o la fuerza del sino».—Se despatxa a comptaduria.

Teatre Tivoli Avui, dimecres, tarde, a tres quarts de quatre. Butaca, 2 ptes, entrada, 0'52.—Funció monstre (5 actes).—Primer:

La mujer divorciada

segon:

Anita la risueña

Nit, a dos quarts de deu. Butaca, 2 ptes; entrada, 52 cèntims.—Primer: «La suerte de Isabella».—Segon: Exit colossal

Anita la risueña

Divendres, 23, estratègia a Barcelona de «El verbo Amar».—En ensaig «De sangre azul».—Aviat, «El Príncipe Castor».

Teatre Novetats Gran Compañia de Sarsuela y Opera. Avui, dimecres, dos grans funcions, tarde, a dos quarts de quatre, Primer: «Papa Rafael»; segon:

EVA

Nit, a un quart de deu. Primer: «Mañana de sol»; segon:

EVA

Disabte, 24 Febrer, benefici de la primera tiple còmica,

Pilar Marti

amb un escullit programa. Se despatxa a comptaduria. Dijous, tarde, matine de moda, per primera vegada a preus econòmics,

EVA

Teatre Novetats

Tournée de despedida:

Rosario Pino

Debut, dimars, 27 Febrer. (Queda obert l'abonament.)

Teatre Apolo Avui, dimecres, tarde a dos quarts de quatre, nit, a les nou, A BENEFICI DEL PUBLIC: Els dos famosos drames en tres actes cada un:

La huerfana de Bruselas

y

La muerte civil

que obtenen un desempeny inmillorable. Demà dilluns programa doble. Disabte, estratègia del grandios drama en sis actes de don JOSEF ROLA, LA OLA GIGANTE.

EL DORADO (Teatre de Catalunya)

—Avui, dimecres de Cendra, tarde y nit,

DESPEDIDA DE LA COMPANIA

LARRA - LA RIVA

Extraordinaries funcions

Tarde, a dos quarts de quatre, la preciosa comedia en tres actes, «Primavera en otoño» y la nova comedia en dos actes, «Puebla de las mujeres».—Nit, a les nou, la preciosa comedia en tres actes, «Puebla de las mujeres» y la nova en dos actes, «Puebla de las mujeres».

Teatre de Catalunya

(EL DORADO)

Sindicat d'autors dramàtics catalans

Segueix obert l'abonament a «dotze dimecres de moda».—Detalls per cartells.

Inauguració de la temporada, disabte pròxim.—Estratègia del poema dramàtic en tres actes y en vers, original d'ignasi Iglesias, amb sis cantos y dues cançons del mestre Cassia Casademont.

FLORS DE CINGLE

Decoracions noves de Moragas y Alarma. Choristes del Gran Teatre del Liceu.—Ballet popular.—Estratègia del sainet de Josep Burgas.

TORRE TORRETES

Se despatxa a comptaduria per disabte, diumenge, tarde y nit, dilluns y dimars.

FRONTÓ COMTAL

Avui, dimecres, a les quatre de la tarde, gran partida. Rois: Sánchez, Salaberrí y Caralz. Blaus: Joseito y Arnedillo.—Preu: 2 pessetes.

LA RABASSADA

Hotel-Restaurant amb calefacció a vapor

Obert dia y nit.—Gabinets particulars. Cuina de primera.—Servei a la Carta y a la sobria des de 5 pessetes

Atraccions Americanes

Scenic Railway, Water Chute, Bowling Alley, Cake-Walk, Casa encantada, Palau de cristall, Palau de la rialla, Passegadors, etc.

Entrada, 0'50 ptes.

amb dret a escullir una atracció.

Casino particular — Jocs variats

Servei a la gran carta.—Chefs de Paris. Concerts diaris per la

ORQUESTRA DE TZIGANES

Tramvia directe, sortint cada 20 minuts, desde la cantonada del carrer Craywickel a LA RABASSADA. Automòbils desde can. Gomis a LA RABASSADA. Camions desde can. Gomis a LA RABASSADA. Automòbils de luxe directes, sortint desde can. Gomis a la Porta de l'Angel, cantonada Santa Agna, fins a LA RABASSADA, de onze matí a onze nit.

Cinematògrafs

SALA MERCE - Cine y Grates

GRAN CINEMATOGRAF

QUATRE RIGUROSOS ESTRENES

Gran varietat y bellesa en el programa

Actualitats interessants

Cada dia programa nou. Pel·lícules sens rival a Barcelona. Grandios y colossal èxit de la cinta

Los amantes de Teruel; El rei en los inondaciones de Sevilla y vuit cintes més.

Especialitats originals y grans atraccions a les

GRUTES

Dimecres secció de 11 a 1 amb regals als nens.

Ideal Cine

Corts, 605 y 607, entre Passeig de Gracia y Rambla de Catalunya.

TARDE: De tres a sis, sessió continua, projectant tot el programa, inclòs la pel·lícula del dia.

El Resucitado

(1000 metres)

De sis a dos quarts de nou, sessió especial d'abonament.—Nit: Magnífica sessió amb esplèndid programa. PREUS CORRENTS.

Demà, DIJOS INFANTIL.

DIORAMA

Avui, dimecres, grans estrenes.

Los misterios del castañar

«Gedón hace un buen negocio».—«Arlequín».—«Al precio de su propia sangre».—«La pequeña obrera».—Dijous tres grans estrenes.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50 Els divendres, bouillabaisse. Dissabtes, mena corrent y vegetaria.

Concerts

MUSIC-HALL - LA BUENA SOMBRA - 3, GIGOL, 3

Avui, nit, a dos quarts de deu, gran debut germans OTICOR.—Divendres pròxim, benefici de les simpatiques TUDELINAS.—Disabte, después del Concert **Grandios Bail de Pinata**. Grandiosos sorpreses. Grans regals.

La Buena Sombra es reconeguda per un dels millors concerts d'Espanya.

ALOZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7

Tots els dies, tarde y nit, GRAN TROUPE DE VARIETÉS.—SARSULETES COMIQUES.

Restaurants a la carta. Servei de 10 a 12, dia y nit.

Botlletí comercial

20 de febrer de 1912

Moviment de Borsa

BORSA DE MADRID

Interior comptat. 85'00

— 11 de mes. 85'10

— 10 de mes. 85'10

Amortizable 5 per 100. 101'05

— 10 per 100. 92'50

Banc d'Espanya (accions). 450'00

Accions Tabacalera. 281'00

Ria de la Plata. 479'00

Sucrea preferents. 78'00

— ordinaries. 78'00

— obligacions. 78'00

Francs. 17'00

Lliures. 17'00

BORSA DE BARCELONA

Cotització oficial

Londres, 90 dies vista. 26'69

— xec. 27'25

Paris, xec. 7'80

Madrid y places bancs, a 3 d'v. 0'30

Efectes públics espanyols

Deute inter. 85'15

— 11 de mes. 85'15

— 10 de mes. 85'15

— comp. serie A. 85'15

— B. 85'15

— C. 85'15

— D. 85'15

— E. 85'15

— F. 85'15

— G. 85'15

— H. 85'15

— I. 85'15

— J. 85'15

— K. 85'15

— L. 85'15

— M. 85'15

— N. 85'15

— O. 85'15

— P. 85'15

— Q. 85'15

— R. 85'15

— S. 85'15

— T. 85'15

— U. 85'15

— V. 85'15

— W. 85'15

— X. 85'15

— Y. 85'15

— Z. 85'15

— AA. 85'15

— AB. 85'15

— AC. 85'15

— AD. 85'15

— AE. 85'15

— AF. 85'15

— AG. 85'15

— AH. 85'15

— AI. 85'15

— AJ. 85'15

— AK. 85'15

— AL. 85'15

— AM. 85'15

Madrid a Barcelona, directes. 87'25

— Reus a Roda. 87'25

Alm. Val. y Tarrag., no adher. 87'25

— adherides. 87'25

Mad. Zam. Or. Vigo, em. 1833. 44'50

— 1833. 44'50

— serie G y H. 79'00

— 2.º hipo. 79'00

Valledolid a Med. de Riosoco. 104'50

Madrid, Cácer. Port. serie 1.ª. 104'50

— 2.ª. 104'50

— 3.ª. 104'50

— tots els cent. impars. 104'50

Bas. Asturia, 1.ª hipoeca. 104'50

Carilena a Saragossa. 94'00

Olot a Girona. 94'00

Compañia General Transvías. 94'00

— An. Tr. Bar. Rna. G. 94'00

— Tr. Bar. S. A. y ext. 94'00

— Bar. Elec. (julio). 94'00

— (abril). 94'00

Compañia Transatlántica. 94'00

Canal d'Urgell. 94'00

Soc. Gen. Aligues Bar. (julio). 94'00

— (abril). 94'00

Comp. Gen. Tab. de Filipinas. 94'00

General Sucrea d'Espanya. 94'00

Comp. Asfaltos Asland. 94'00

— preferents. 94'00

Port de Barcelona, em. 1905. 104'50

— 1905. 104'50

— 1910. 104'50

— 1910. 104'50

— 1912. 104'50

Port de Tarragona. 101'35

Bonos pref.—Comp. reg. Ebra. 94'00

Foment Obres y Construcc. 94'00

Comp. Cotes y Automòbils. 94'00

Siemens Schuckert, Ind. El. C. 94'00

Societat Valenciana Elec. 94'00

Navegació y Industria. 94'00

Societat Carbons de Berga. 94'00

Accions fi de mes

Oper. Cada acció ptes. 104'50

F. C. Nord d'Espanya. 480'50

— Madrid a Sarag y Alac. 474'25

QUEDA

Ranc Hispano Colonial. 148'85

— Prestams y Descomptes. 17'50

Catalana General de Cr. dit. 67'50

Societat de Crèdit Mercantil. 67'50

F. C. Med. a Zam. y Or. a Vigo. 20'00

Comp. Real Canalsació Ebra. 38'00

Ferrocarrils Andalusos. 62'00

BORSI Y CANVIS

Informació de la casa FILLAS DE F. MAS SARDÀ RAMBLA DEL MITJ, 22.

Borsi del matí

Interior, fi de mes. 85'17

Alcanis, idem. 94'95

Nords, idem. 94'20

Orenses, idem. 94'20

Coloniais, idem. 94'20

Andalusos, idem. 94'20

Cotons. 94'20

Borsi de la tarde

Interior, fi de mes. 85'12

Alcanis, idem. 94'85

Nords, idem. 94'20

Orenses, idem. 94'20

Coloniais, idem. 94'20

Andalusos, idem. 94'20

Banc Espanyol de l'illa de Cuba. 94'20

Cotons. 94'20

Canvis de moneda

Isabel. 10'40

Unes. 7'50

Or de un duros. 7'00

Or de un dos duros. 5'50

Dollars. 10'40

Lliures esterlines. 27'00

Francs. 7'55 p. 100

Marc. 132'50

Plassa de Barcelona

COTONS

Preus corrents de cotons en rama, donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors Reials de Comerç de Barcelona, en pessetes els 100 kilograms.

Procedencia Middling fair Fully good middling Good Middling

N.-Orl.-Texas 171 a 173 165 a 168 162 a 164